

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofți Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Cara Vladislav xxxxx născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.03.2018 - 04.06.2018;

2. Instanța de apel: 23.07.2018 - 29.11.2018;

3. Instanța de recurs: 26.02.2019 - 17.04.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 04 iunie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal la învinuirea lui Cara Vladislav, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 264 Cod penal.

În conformitate cu art. 53 Cod penal, Cara Vladislav a fost liberat de răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională, în conformitate cu art. 55 Cod penal.

Cara Vladislav, a fost tras la răspundere contravențională, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 7500 /șapte mii cinci sute/ lei.

Corpurile delictive: automobil de model „Mercedes-Benz” de culoare argintie cu bara de protecției deteriorată, fără număr de înmatriculare, un fragment de la bara de protecție a automobilului de model „Mercedes-Benz”, fragmentele de oglinzi și faruri, precum și pictograma de aluminiu „Mercedes” - de restituit proprietarului legal, Cara Vladislav.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Cara Vladislav, la data de 26 noiembrie 2017, aproximativ la ora 00 și 10 minute, conducând unitatea de transport de model „Mercedes” cu numărul de înmatriculare xxxxx, deplasându-se pe traseul L - 666 Cairaclia - Copceac, pe porțiunea din beton asfaltic a traseului,

în apropierea satului Cairaclia, raionul Taraclia, contrar alin. (1), pct. 10), alin. (1), pct. 45) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căroră, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, și conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, precum și în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, a ignorat semnul rutier 1.32.1 și 1.32.2, care semnalizează direcția curbei periculoase, nu a ținut cont de experiența sa de conducător al vehiculului care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a micșorat viteza pe sectorul respectiv al traseului, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, ca rezultat, mijlocul de transport a derapat de pe traseu pe acostament și s-a tamponat cu partea frontală a automobilului în copac, în legătură cu ce pasagerului Tuluș Piotr, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de luxație închisă a articulației coxo-fermurale drepte, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 412/D, se califică ca vătămare corporală medie.

Acțiunile lui Cara Vladislav, au fost încadrate în prevederile alin. (1), art. 264, Cod penal, conform indiciilor - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Lefter Sergiu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea respingerii cerinței procurorului privind aplicarea inculpatului Cara Vladislav, a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 01 (unu) an și încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, în mărime de 10 300 lei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care, inculpatului Cara Vladislav, să-i fie stabilită pedeapsa în baza alin. (2), lit. d), art. 55 Cod penal, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 01 (unu) an, și să fie încasat din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în mărime de 10 300 lei.

În motivarea cererii de apel a invocat că, prima instanță neîntemeiat a respins cerințele procurorului privind stabilirea inculpatului Cara Vladislav, a pedepsei complementare, și privind încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare. În motivarea soluției de respingere a acestor cerințe, prima instanță a invocat că, pedeapsa prevăzută pentru comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (1), art. 264 Cod penal, nu prevede ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, menționând că stabilirea inculpatului a pedepsei cu amendă,

este suficientă. Însă, în dispozițiile alin. (2), art. 55 Cod penal, legiuitorul a prevăzut posibilitatea aplicării în privința persoanelor liberate de răspundere penală, a pedepsei sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Respectiv, aplicarea acestei pedepse în cazul din speță este obligatorie. Mai mult ca atât, analizând circumstanțele cauzei, declarațiile inculpatului, a fost constatat că ultimul nu posedă experiență suficientă în conducerea autovehiculelor. Or, permisul de conducere i-a fost eliberat cu o săptămână înainte de producerea accidentului rutier. Astfel, rezultă că, inculpatul Cara Vladislav, peste o săptămână după obținerea permisului de conducere a mijloacelor de transport, fiind la volanul automobilului a încălcat Regulile circulației rutiere, depășind limita de viteză stabilită pe acest sector periculos de drum, nu s-a isprăvit cu conducerea vehiculului, din care motive s-a produs accidentul rutier, în rezultatul căruia au suferit câteva persoane. Astfel, numai aplicarea pedepsei sub formă de privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport, va disciplina inculpatul Cara Vladislav și va contribui la respectarea Regulilor circulației rutiere de către acesta.

Totodată, prima instanță neîntemeiat a refuzat încasarea din contul inculpatului Cara Vladislav, a cheltuielilor de judecată, legate de efectuarea expertizei auto-tehnice și expertizei biologice. Or, aceste expertize au fost achitate din bugetul statului, iar potrivit art. 229 Cod de procedură penală, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor de judecată, de către instanța de judecată. Prima instanță în motivarea soluției de respingere a indicat faptul că, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii și nu va dispune de posibilitatea de a achita respectivele cheltuieli. Însă în ședința primei instanțe, inculpatul a relatat expres că, dispune de posibilitatea de a achita amenda stabilită. Respectiv, are și posibilitatea de a achita cheltuielile de judecată, suportate de stat în cadrul procesului penal. Mai mult ca atât, despre obligația persoanei condamnate de a recupera cheltuielile de judecată suportate de stat, s-a expus și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa relevantă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018 a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Lefter Sergiu, casată parțial sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 04 iunie 2018, în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului Cara Vladislav Serghei, a cheltuielilor de judecată.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Cara Vladislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. 1) Cod penal și anume „*încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale*”.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Cara Vladislav, Colegiul judiciar constatat că, prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă, care va contribui la reeducarea și corectarea acestuia, cât și va restabili echitatea socială, perturbată prin comiterea infracțiunii în strictă conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală și 55 Cod penal.

A fost respinsă, ca neîntemeiată, cerința acuzatorului de stat privind aplicarea față de inculpatul Cara Vladislav, a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Or, dispozițiile alin. (1), art. 264 Cod penal, nu prevăd în mod obligatoriu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport,

Totodată a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuieli judiciare. Or, normele legislației procesual penale la momentul efectuării expertizei judiciare, în mod expres stipulau că, plata expertizelor judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail în care a invocat ca temei de casarea a deciziei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în latura cheltuielilor de judecată, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel, în altă componentă invocând că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Cara Vladislav urmează a fi încasate din contul acesteia făcând trimitere la art.227-229 Cod procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

6.1.Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct.6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală Colegiul penal constată că, acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.1), 5), 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Cara Vladislav urmează să fie încasate din contul acestuia or, hotărârile instanțelor de fond sunt legale și motivate în acest sens, fiind respinse toate argumentele din apel.

Procurorul solicită în baza art.227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor judiciare în mărime totală de 10300 lei.

Instanța de recurs relevă dispoziția alin.(2) art.229 Cod de procedură penală potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat și menținute de instanțele de fond nu reglementează încasarea obligatorie din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

Prin urmare, se reține că rapoartele de expertiză efectuate în sumă totală de 10300 lei, au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, astfel constituie cheltuieli ce urmează a fi achitate, conform prevederilor art.143 alin.(2) Cod de procedură penală (până la modificările din 09 februarie 2018), din contul mijloacelor bugetului de stat, ținând cont de prevederile art.3 Cod de procedură penală, care stipulează, că în

desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Cara Vladislav xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 mai 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie